

دارای رتبه علمی - پژوهشی
از کمیسیون نشریات علوم پزشکی کشور

**اثرات نانو ذرات مس و اسانس روغنی گیاه بادرنجبویه در مهار رشد باکتری اشرشیاکلی
و استرپتوكوکوس موتانس**

چکیده

زمینه و هدف: شیوه درمانی با گیاهان با عوارض جانبی و مقاومت دارویی کم برای درمان بیماری‌ها در سراسر دنیا به کار برده می‌شود. در این تحقیق به مقایسه اثرات مهاری نانو ذرات مس و اسانس بادرنجبویه بر *S. mutans* و *E. coli* در شرایط *In vitro* پرداخت شده است.

روش بررسی: در این تحقیق به منظور بررسی قطره‌الله عدم رشد از روش انتشار دیسک آگار استفاده شد. سپس اثرات خصلت‌باکتریایی این مواد ۲۴ ساعت بعد از تیمار در غلاظت‌های 100 ppm و 50 ppm از نانو ذرات مس (10 nm) و اسانس روغنی $12/5$ تا 100 درصد با استفاده از آزمون ANOVA مورد بررسی قرار گرفت.

یافته‌ها: نانو ذرات مس ۲۴ ساعت بعد از تیمار هیچ تاثیری بر این باکتری‌ها نداشت. در حالی که میانگین قطره‌الله عدم رشد به ترتیب برای اشرشیاکلی و استرپتوكوکوس موتانس در غلاظت‌های مختلف اسانس روغنی بادرنجبویه برابر $31/30 \pm 11\text{ mm}$ و $50.00\text{ ppm} \pm 13/16$ بود. ترکیب غلاظت‌های مختلف اسانس بادرنجبویه و غلاظت نانو ذرات مس بعد از ۲۴ ساعت هیچ اثری بر اشرشیاکلی وجود نداشت در حالی که در استرپتوكوکوس موتانس ترکیب غلاظت‌های 25 و 50 درصد اسانس و 50 ppm نانو ذرات مس نسبت به غلاظت‌های اسانس به تنها بی دارای تفاوت معنی داری ($p=0.001$)، ($p=0.01$) بود.

نتیجه گیری: ترکیب نانو ذرات مس و اسانس بر اشرشیاکلی اثر هم افزایی نداشته ولی در بعضی از غلاظت‌های اسانس بر استرپتوكوکوس موتانس اثر هم افزایی داشته است.

واژه‌های کلیدی: اسانس بادرنجبویه، نانو ذرات مس، اشرشیاکلی، استرپتوكوکوس موتانس

نوشین نقش

استادیار فیزیولوژی جانوری، گروه زیست شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فلاورجان، ایران

زهره نیکبخت

کارشناس ارشد میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فلاورجان، ایران

منیره دودی

استادیار میکروبیولوژی، گروه میکروبیولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد فلاورجان، ایران

نویسنده مسئول: زهره نیکبخت

nikbakhatzohre@yahoo.com

تلفن: ۹۳۷۶۴۸۹۶۸.

آدرس: دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان

دریافت: ۹۱/۹/۲۶

ویرایش پایانی: ۹۲/۴/۲۶

پذیرش: ۹۲/۴/۲۹

آدرس مقاله:

نقش ن، ارم نیکبخت ز، دودی م "اثرات نانو ذرات مس و اسانس روغنی گیاه بادرنجبویه در مهار رشد باکتری اشرشیاکلی و استرپتوكوکوس موتانس" مجله علوم آزمایشگاهی، ویژه نامه ۱۳۹۲ دوره هفتم(شماره ۵) : ۱۶-۲۲

متشكله انسانس این گیاه، سیترال، سیترونال، گرانیول، بتا پینین، آلفا پینین، بتا کاربیو فلین می باشد که در بر دارند ۹۶ درصد از اعضاء تشکیل دهنده این گیاه است^(۴). مطالعات Mimica-Dukic و همکاران در سال ۲۰۰۴ در مورد انسانس این گیاه نشان می دهد که تعدادی از باکتری های بیماری زا های گرم منفی نسبت به انسانس این گیاه حساسند. بروز مقاومت نسبت به عوامل کشنده باکتری ها و همچنین آنتی بیوتیک ها در میان مجموعه باکتری های دهان به ویژه استرپتوکوک های گروه ویریدانس نشان داده شده است^(۶)، پنی سیلین و اریتروماسین از داروهای انتخابی برای درمان عفونت های ایجاد شده توسط استرپتوکوک های ویریدانس هستند و این گروه به طور یکنواخت نسبت به عوامل ضد میکروبی بتالاکتام حساس هستند^(۶). باکتری استرپتوکوکوس موتانس یکی از باکتری های گرم مثبتی است که در دهان به سر می برد و از طریق متابولیزه کردن کربوهیدرات های مختلف محیط اسیدی ایجاد می کند قابلیت *S. mutans* برای ساخت گلوکان خارج سلولی عامل بیماری زایی اصلی این باکتری ها بوده و عامل ایجاد کننده ی پوسیدگی های دندانی در حیوانات و انسان است^(۸)، از طرفی مطالعات داشمندان نشان می دهد یکی از عوامل مهم در عفونت های ادراری باکتری اشریشیاکلی است. مطابق این پژوهش می توان از انسان این گیاه برای مقابله با این عفونت ها با انجام آزمایش های در شرایط *In vivo* از انسان این گیاه استفاده نمود. یکی از آنتی بیوتیک هایی که برای درمان عفونت اشریشیاکلی تجویز می کنند سیپروفلوکسازین می باشد^(۹,۱۰). شایع ترین عوارض جانبی ناشی از مصرف این آنتی بیوتیک ناراحتی های گوارشی و دستگاه سیستم عصبی است^(۱۰)، در مقابل یکی از این گیاه اثرات آرام بخشی روی اعصاب معده می باشد^(۳). هدف از انجام تحقیق بررسی اثرات نانو ذرات مس و انسانس بادرنجویه بر روی باکتری اشرشیاکلی و استرپتوکوکوس موتانس بود.

اثرات ضد میکروبی نانو ذرات مس در مطالعات مختلف بررسی شده است^(۱). مشخصات ضد میکروبی نانوذرات نقره و مس در مقابل اشریشیاکلی و باسیلوس سوبیتیلیس نشان داده که باسیلوس سوبیتیلیس حساسیت بالاتری در مقابل نانو ذرات مس (۱۰۰nm) دارد^(۱). نقره و مس از قدیم مشهور به دارا بودن فعالیت ضد میکروبی بودند داشمندان اعتقاد دارند که این فلزات با پروتئین ها از طریق ترکیب شدن با گروه SH آنزیم ها کار خود را انجام می دهند در نتیجه این واکنش ها منجر به غیرفعال شدن این پروتئین ها می شود. محققان وقتی این فلزات را در ذرات خیلی کوچک آماده کردن انتظار داشتند که خواص ضد میکروبی بهتری را از خود نشان دهند. با توسعه نانوتکنولوژی این فلزات در اندازه های نانو تهیه شد و خواص ضد میکروبی آن را در این مطالعه و خیلی از مطالعات دیگر بررسی شد. Yoon و همکاران در سال ۲۰۰۷ اثرات ضد میکروبی نانوذرات نقره با اندازه ۴۰nm و مس با اندازه ۱۰۰nm را گزارش دادند و اعلام کردند که اثر گذاری نانو ذرات مس بیشتر است^(۲). امروزه با توجه به اثرات جانبی آنتی بیوتیک ها و مقاومتی که میکوار گانیسم های بیماری زا علیه آنها کسب کرده اند در پزشکی استفاده از عصاره ها و ترکیبات با خواص بیولوژیکی با گونه های گیاهی متداول شده است. در این تحقیق از گیاه بادرنجویه (*Lemon balm*) استفاده شده و اثرات این گیاه بر روی باکتری اشریشیاکلی که یک باکتری مسبب انواع عفونت ها در انسان می باشد مورد بررسی قرار گرفته است. گیاه بادرنجویه یکی از اعضاء خانواده نعنایان می باشد^(۳). اثرات سانس آن به تازگی در داروها و علم داروشناسی به عنوان ضدسرطان، ضدباکتری، آنتی هیستامین و ضد ویروسی ثابت شده است. همچنین به دلیل خاصیت آنتی اکسیدان برای معالجه هرپس به کار برده شده است. این گیاه باعث کاهش عوارض بیماری آلزایمر می شود و از اثرات دیگر آن می توان به تحریک سیستم ایمنی در مقابل ایدز نام برد^(۴,۵). ماده اصلی

روش بررسی

نانوذرات مس تهیه شد که بر روی دیسک ها به ترتیب به مقدار $1\text{m}\text{l}$ و $1\text{m}\text{l}$ 50 ppm تلقيق شد(۲) سپس از غلظت 50 ppm نانو ذره همراه با هر یک از غلظت های مختلف انسانس (از هر یک به مقدار $1\text{m}\text{l}$) بر روی دیسک ها تلقيق شد. از باکتری *E.coli* کشت داده در آگار مغزی و *S. mutans* کشت داده شده در BHI غلظت معادل استاندارد نیم مک فارلنده تهیه شد و توسط لوپ به ترتیب بر روی پلیت حاوی محیط کشت Brain Heart Infusion و Moler Hinton Agar(MHA) agar (BHI) بحامد، پخش گردید. سپس دیسک ها روی محیط کشت در فواصل مناسب قرار داده شدند. به همراه هر ۳ غلظت در یک پلیت حاوی باکتری، یک دیسک آغشته به آب مقطر، و یک دیسک آغشته به دی متیل سولفوکساید (DMSO99%) به ترتیب به عنوان کنترل منفی برای نانوذرات مس و انسانس قرار داده شد. به منظور مقایسه قطرهاله عدم رشد از آزمون ANOVA برای سنجش آماری داده ها از برنامه نرم افزاری SPSS15 استفاده شد و نمودار ها با برنامه Excel رسم گردید.

یافته ها

در این مطالعه میانگین قطرهاله عدم رشد سویه های مورد مطالعه در برابر غلظت های مختلف نانوذرات مس(500 ppm) نزدیک به صفر بود ولی میانگین قطرهاله عدم رشد در برابر غلظت های متفاوت انسانس در اشریشیاکلی نزدیک به 30 mm بود(جدول ۱). قطرهاله عدم رشد در برابر مخلوط غلظت های متفاوت انسانس و نانوذرات مس نزدیک به 31 mm بود. ولی میانگین قطرهاله عدم رشد در برابر غلظت های متفاوت انسانس در استرپتوکوکوس موتانس نزدیک به $16/13\pm 0/13\text{ mm}$ بود(جدول ۲) و قطرهاله عدم رشد در برابر مخلوط غلظت های متفاوت انسانس و نانوذرات مس نزدیک به $15/15\pm 0/14\text{ mm}$ بود.

در این تحقیق از سویه استاندارد اشریشیاکلی با کد Escherichiacoli PTCC1270 های علمی و صنعتی ایران و سویه استاندارد استرپتوکوکوس موتانس که از سازمان پژوهش تهران با کد ۱۶۵۸ تهیه شد، استفاده گردید. محیط کشت های مورد استفاده در این تحقیق مولر هینتون آگار و نوترینت براث و Brain Heart (BHI) Brain Heart Infusion broth (Merck;Germany) Infusion agar (ساخت شرکت Merck) بود. برگ های گیاه بادرنجبویه به صورت خشک شده به وسیله آسیاب برقی پودر شدند برای تهیه انسانس از این گیاه از دستگاه تقطیر کلونجر استفاده شد که در هر بار انسانس گیری حدود 500 g از این گیاه داخل بالن دستگاه قرار داده شد. بعد از تهیه $40/5\text{ ml}$ لیتر انسانس داخل یک شیشه جمع آوری و در داخل یخچال دمای 4°C درجه سانتی گراد نگهداری شد. نانوذرات مس به شکل کروی با قطر کمتر از 10 nm تهیه شدند. روش استفاده از احیا کننده های شیمیایی یکی از استانداردترین روش های تهیه نانوذرات می باشد که برای سنتر نانوذرات مس از آن استفاده شد. در این روش از احیای شیمیایی محلول های نمکی مس توسط عوامل احیا کننده سیترات استفاده شد. استفاده از احیا کننده های ضعیف تر مانند سیترات، با آنکه سرعت احیا را کم می کند، اما کنترل بیشتری را بر روی اندازه ذرات فراهم می کند(۱۱). جهت تایید قطر و شکل نانوذرات مس از (Transmission Electron Microscopy)TEM شد. جهت اشباع دیسک ها با انسانس و نانوذرات مس از آزمون تعیین حساسیت بلانک دیسک استفاده شد. با استفاده از DMSO99% (Sigma;Germany) غلظت های مختلف انسانس روغنی $12/5$ و 25 و 50 و 100 درصد تهیه و برای تهیه غلظت های مختلف نانوذرات مس از آب دوبار تقطیر استفاده شد. غلظت های 500 ppm و 100 ppm استفاده شد.

جدول ۱- مقایسه قطر هاله عدم رشد غلظت های مختلف اسانس به تنهایی و همراه با نانو ذرات مس و مقدار E.coli در p-value

p-value	اسانس + غلظت ۵۰۰ نانو			اسانس به تنهایی (E.coli)			غلظت های اسانس(%)
	میانگین قطر هاله ها	انحراف معیار	میانگین قطر هاله ها	انحراف معیار	میانگین قطر هاله ها	(mm)	
۱	۰/۸	۱۱	۱	۱	۱۱	۱۲/۵	
۰/۹۶	۱/۵	۷۵ (mm)	۶/۱	۶/۱	۱۳/۸	۲۵	
۰/۱۹	۱/۵	۱۵/۲۵	۳/۲	۳/۲	۱۷/۲	۵۰	
۰/۹۶	۱/۲	۲۵/۳۲	۱/۸	۱/۸	۳۳	۱۰۰	
		۰/۰۰۴			<۰/۰۰۱	p-value	

جدول ۲- مقایسه قطر هاله عدم رشد غلظت های مختلف اسانس به تنهایی و همراه با نانو ذرات مس در S. mutans

p-value	اسانس + غلظت ۵۰۰ نانو			اسانس به تنهایی (S. mutans)			غلظت های اسانس(%)
	میانگین قطر هاله ها	انحراف معیار	میانگین قطر هاله ها	انحراف معیار	میانگین قطر هاله ها	(mm)	
۰/۴۳	۱/۳	۱۰/۸۳	۰/۵	۱۰/۲۵	۰/۱۲		
۰/۰۰۱	۱/۶	۱۶/۶	۱/۳	۱۱/۵	۲۵		
۰/۰۱	۲/۹۹	۱۹/۸۳	۱/۲	۱۷/۷۵	۵۰		
		۰/۰۲		<۰/۰۰۱	p-value		

بحث

۵۰ درصد اسانس به همراه غلظت ۵۰۰ ppm نانو ذرات نسبت به اسانس به تنهایی در همین غلظت ها دارای تفاوت معنی داری بود. به عبارت دیگر نانوذرات مس به همراه در غلظت های ۲۵ و ۵۰ درصد اسانس روی قطر هاله عدم رشد این باکتری مؤثر می باشد(جدول ۲). این نتایج نشان داد که نانو ذرات مس (حداقل در غلظت مورد استفاده) تأثیر کمکی در اثر ضد میکروبی اسانس بادرنجبویه بر روی باکتری اشرشیاکلی نداشته است. در غلظت ۵۰۰ ppm نانوذرات مس در قطر ۱۰ نانومتری بر روی اسانس روغنی بادرنجبویه دارای اثرات سینزیتیک نبود. در حالی که بر روی باکتری استرپتوكوکوس موتننس در غلظت ۲۵ و ۵۰ درصد اسانس تأثیر کمکی در اثر ضد میکروبی اسانس بادرنجبویه بر روی این باکتری داشته است. به عبارت دیگر دارای اثرات هم افزایی بوده است. Kennedy در سال ۲۰۰۴ مطالعات زیادی روی اثرات ضد میکروبی و آنتی اکسیدانی اسانس روغنی بادرنجبویه انجام داد. یافته های به دست

میانگین قطر هاله عدم رشد بین غلظت های ۱۲/۵ ، ۲۵ ، ۵۰ ، ۱۰۰ درصد از اسانس روغنی برگ های بادرنجبویه به روش دیسک گذاری بر روی باکتریها یکسان نمی باشد. بدین معنی که با افزایش غلظت اسانس قطر هاله عدم رشد افزایش معنی دار داشته است. این روند اثر بر روی این سویه حکایت از این واقعیت دارد که اسانس این گیاه اثر ضد باکتریایی مشخصی دارد که با افزایش غلظت این اثر بیشتر می شود($p=0/001$). بنابراین این تأثیر وابسته به دوز (Dose dependent) می باشد. مکانیسم این عمل را می توان تا حدی به افزایش ماده موثر موجود در اسانس روغنی برگ های این گیاه نسبت داد. همچنین بر اساس این آزمون ، میانگین قطر هاله عدم رشد باکتری اشرشیاکلی در همه غلظت های مختلف اسانس به تنهایی و در ترکیب با غلظت ۵۰۰ ppm نانوذرات مس دارای اختلاف معنی داری نسبت به هم بودند(جدول ۱) اما در استرپتوكوکوس موتننس میانگین قطر هاله عدم رشد در غلظت های ۲۵ و

انتریکیس، سالمونولا تیفی و سویه های شیگلا که مقاومت های چند گانه در برابر آنتی بیوتیک ها دارند نسبت به انسان این گیاه حساس هستند به ویژه که بالاترین حساسیت به روغن اصلی بادرنجبویه در سویه استاندارد E.coliATCC 25922 mm(۳۹/۸ و ۳۰/۲) و چندین سویه حساس از شیگلاسونی (PH-MR) با قطر هاله عدم رشدی معادل mm(۳۷/۴ و ۳۸/۴) به ترتیب در غلظت های ۵۰ درصد و ۲۰ درصد مشاهده شد(۱۷). در این بررسی، سویه باکتری هایی که مورد مطالعه قرار گرفته متفاوت بوده و همچنین غلظت هایی که مورد استفاده قرار گرفته تا حدودی متفاوت می باشند. Sondi و Salopek خواص ضد میکروبی نانوذرات نقره را در مقابل E.coli و Hsiao و همکاران فعالیت ضد میکروبی نانوذرات مس را تحقیق کردند(۱۸،۱۹). آنها اثبات کردند که نانوذرات نقره و مس روی غشای باکتری ها اثر می کنند، به خاطر تغییرات ساختمانی که اتفاق می افتد باعث می شود که پمپ های پروتونی در غشا کارشان کم شود و سرانجام سلول بمیرد. در تحقیق حاضر با توجه به اینکه قطر نانو ذرات متفاوت از تحقیقات دیگر بوده است اثرات ضد باکتریایی آن نیز خیلی کم و قطر هاله عدم رشد در باکتری ها مورد مطالعه در استفاده نانو ذرات به تنها بی نزدیک به صفر می باشد. از طرفی Yoon و همکاران اثرات ضد میکروبی نانو ذرات نقره و مس را بر روی یک سویه از اشرشیاکلی و باسیلوس سوتیلیس بررسی کردند. این دانشمندان نشان دادند که اثر گذاری نانو ذرات مس بیشتر است(۲). در این تحقیق قطر، شکل و غلظت نانو ذات و احتمالاً روش تهیه نانو ذرات از تحقیق های قبلی متفاوت بوده است. احتمال دارد با کوچکتر شدن سایز نانوذرات مس در این تحقیق اثر گذاری آنها بر روی غشای باکتری های مذکور کمتر شده باشد. طی تحقیقاتی که نانو ذرات اثرات زیادی بر روی کبد، طحال و کلیه ها می گذارد نتایج نشان می دهد چندین عامل مانند سطح بسیار بزرگ، واکنش پذیری بالا و مصرف

آمده نشان می دهد که این روغن دارای اثرات سیتو توکسیک در مقابل برخی از رده های سلول های سلطانی انسان مانند MCF-7، A569، Caco-2، HI-60 و K562 و یک سری از رده های موشی (B16F10) می باشد. همچنین این روغن دارای فعالیت آنتی اکسیدانی است و مکانیسم عملکرد این عصاره از طریق تاثیر بر روی رادیکال های آزاد (Free radicals) می باشد. در تحقیق حاضر نیز ممکن است مکانیسم اثرات انسان روغنی بادرنجبویه بر روی باکتری اشرشیاکلی و استرپتوكوکوس متانس نیز از طریق فعال سازی رادیکال های آزاد و ایجاد آپوپتوزیس باشد. این نتایج اشاره دارد به اینکه از بادرنجبویه به عنوان یک عامل ضد میکروبی می توان استفاده نمود(۱۲). گزارش افزایش میزا MIC کلروهگزیدین و آنتی بیوتیک های بتالاکتان و ماکرولیدی در مورد S. mutans دهنده ای افزایش مقاومت بوده و این مقاومت در ارتباط با مصرف آنتی بیوتیک ها در درمان عفونت های دندانی است(۱۳، ۱۴). طبق گزارشی تمام سویه های جدا شده ای استرپتوكوکوس گروه ویریدانس به ترتیب ۲۵ و ۳۳ درصد نسبت به پنی سیلین و اریترومایسین مقاوم بودند(۱۵). در این تحقیق از گیاه بادرنجبویه استفاده شده که از قدیم آن را به عنوان یک آرام بخش ملایم، تقویت کننده قلب و تقویت کننده ذهن و هوش و... استفاده می کردند(۳). با توجه به اثر گذاری انسان گیاه بادرنجبویه بر روی باکتری استرپتوكوکوس متانس و مقاومت های این باکتری نسبت به آنتی بیوتیک ها و محلول هایی مثل کلروهگزیدین شاید به توان از انسان این گیاه در شرایط In vivo استفاده نمود. Ruparelia و همکاران در سال ۲۰۰۸ اثرات نانو ذرات نقره به قطر ۳ نانو متر و نانو ذرات مس به قطر ۹ نانو متر را بر روی باکتری ها بررسی کردند. آنها نشان دادند که باکتری ها نسبت به نانو ذرات نقره بیشتر حساس هستند(۱۶). مطالعات Mimica-Dukic و همکاران در سال ۲۰۰۴ در مورد انسان این گیاه نشان داد که باکتری های گرم منفی مانند سودمناس آنروژینوزا، اشرشیاکلی، سالمونلا

است که این سویه مورد مطالعه در این تحقیق با مکانیسم هایی که گفته شد مانع اثر گذاری نانو ذرات مس شده باشد.

نتیجه گیری

از انسانس گیاه بادرنجبویه با انجام تحقیقات بیشتر در شرایط *in vivo* می توان برای درمان بیماری های عفونی حاصل از این باکتری ها در انسان استفاده نمود.

تشکر و قدردانی

از زحمات کلیه کارکنان پژوهشی دانشگاه آزاد اسلامی واحد فلاورجان کمال تشکر را داریم.

References

- Braydich-Stolle L, HussainSSchlager JJ, Hofmann M. *In Vitro Cytotoxicity of Nanoparticles in Mammalian Germline Stem Cells*. *Toxicological Sciences*. 2005; 88(2): 412–419.
- Yoon KY, Hoon Byeon J, Park JH, Hwang J. *Susceptibility constants of Escherichiacoli and Bacillus subtilis to silver and copper nanoparticles*. *Science of the Total Environment*. 2007; 373(2-3): 572–575.
- Keskin D, OskayD, Oskay M. *Antimicrobial activity of selected plant spices marketed in the West Anatolia*. *Int J Agric Biol*. 2010; 12(6): 916–920.
- Bahtiyarca Bagad R. *These Essential Oilof Lemon Balm(Melissa officinalis L.), Its component and using fields*. *J of Fac of Agric, ONU*. 2006; 21(1): 116-121.
- Eley BM. *Antibacterial agents in the control of supragingival plaque: a review*. *Br Dent J* 1999; 186(6): 286-96.
- Dever JG, Beck DJ, Tagg JR. *Oral changes associated with six months' exposure to chlorhexidine*. *J Dent Res*. 1982; 61: 529.
- Biswas S, Biswas I. *Role of HtrA in surface protein expression and biofilm formation by Streptococcus mutans*. *Infect Immun*. 2005; 73(10): 6923-6934.
- Moradkhani H, Sargsyan E, Bibak H, Naseri B, Sadat-Hosseini M, Fayazi-Barjin A, et al. *Melissa officinalis L, a valuable medicine plant: A review*. *Journal of Medicinal Plants Research*. 2010; 4(25): 2753-2759.
- Talan DA. *Treatment of complicate Urinary Tract infection Emerging Role of extended-release Ciprofloxacin*. *Business Briefing: Long – term healthcare Techonoloy&Services*. 2004.
- Moaddab S, Ahari H, Shahbazzadeh D, Motallebi AA, Anvar AA, Rahman-Nya J, et al. *Oxicity Study of Nanosilver on Osteoblast Cancer Cell Line*. *Int Nano Lett*. 2011; 1(1): 11-16.
- Kennedy DO, Little W, Scoley AB. *Attenuation of laboratory – induced stress in humans after acute*.
- Хибілі H^+ باعث افزایش سمیت نانوذرات مس($17\mu\text{m}$) می شود(۲۰). در این تحقیق قطر نانوها در حدود ۱۰ نانومتر است که با انجام آزمایش های بیشتر در محیط *In vivo* بر روی موش ها و اثبات عدم اثرات زیانبار در این غلظت و قطر بر روی سلول های موش، می توان از این نانوذرات در سنتز نانوتراکیبات گیاهی برای موش و انسان کمک گرفت. یکی دیگر از مکانیسم های بی تاثیر بودن نانوذرات مس بر روی باکتری را می توان به وجود ژن های مقاومت به یون ها بر روی پلاسمید در باکتری ها نسبت داد(۲۱). ممکن
- administration of Melissa officinalis(lemonbalm Psychosom Med*. 2004; 66(4): 607-13.
- Castillo A, Liébana J, López E, Baca P, José M, Liébana M, Liébana J. *Interference of antibiotics in the growth curves of oral streptococci*. *Internat J Antimicrob Agent*. 2006; 27(3): 263-266.
- Castillo A, Liébana J, López E, Baca P, José M, Liébana M, Liébana J. *Interference of antibiotics in the growth curves of oral streptococci*. *Internat J Antimicrob Agent*, 2006; 27(3): 263-266.
- Wayne A, Little Thomson L, Bowen WH. *Antibiotic susceptibility of streptococcus mutans: comparison of serotype profiles*. *Antimicrobial Agents and Chemotherapy*. 1979; 15(3): 440-443.
- Ruparelia JP, Chatterjee AK, Duttagupta SP, Mukherji S. *Strain specificity in antimicrobial activity of silver and copper nanoparticles*. *Acta Biomater*. 2008; 4(3): 707-16.
- Mimica-Dukic N, Bozin B, Sokovic M, and Simin N. *Antimicrobial and Antioxidant Activities of Melissa officinalis L. (Lamiaceae) essential Oil*. *J Agric Food Chem*. 2004 ; 52(9): 2485-9.
- Sondi I and Salopek-Sondi B. *Silver nanoparticles as antimicrobial agent: a case study on E. coli as a model for Gram-negative bacteri*. *Journal of Colloid and Interface Science*. 2004; 275(1): 177–182.
- Hsiao MT, Chen SF, Shieh DB, Yeh CS. One-pot synthesis of hollow Au_3Cu_1 spherical-like and biomimetic botallackite $\text{Cu}_2(\text{OH})_3\text{Cl}$ flowerlike architectures exhibiting antimicrobial activity. *J Phys Chem B*. 2006;110(1): 205-210.
- Ojo AO, Heerden EV, Piater LA. *Identification and initial characterization of a copper resistant south african mine isolate*. *African Journal of Microbiology Research*. 2008; 2: 281-287.
- Chen Z, Menga H, Xing G, Chen C, Zhao Y, Jia G. *Acute toxicological effects of copper nanoparticles in vivo*. *Toxicology Letters*. 2006; 163: 109–120.